

Adı Mesude

– NazlıKaragöz · 26 Ağustos 2009

Büyüyorum annem
Her tatla yoğrularak
Engelleri aşarak, badireler atlatarak
Tecrübe diyordun ya
Acıyı, tatlıyı gün be gün tanıyarak
Deneyim diyordun ya deneyerekmiş doğruyu-yanlışı
Olanı biteni yaşayarak yaşanmışlık oluyormuş
Öğreniyorum annem düşe kalka
Bazen yuvarlanarak...
Benim için endişeleniyordun hani
Anlıyorum artık o acıları tadarak
Korkma annem büyüyorum
Yüzündeki çizgileri soruyordum da;
"Dünyadaki ayak izlerim" demişdin
Anlıyorum şimdi biraz
Saçlarında ki beyazlara "kainatın gözkırpması" demişdin
Sanırım bana da gözlerini dikdi;
Sarı saçlarımın arasında beyaz bir tel gördüm dün
Sakın yine açık sarı renk demeyesin
Kainat göz kırptı, dünyaya ayak izlerimi bırakacağım yavaş yavaş

Giderek uslanıyorum annem
Deliliğim, hırçınlığım yok eskisi gibi
Hep yavaş büyü der, koynunda saklardın
Zaman hızlı be anam
Tez mi geçiyor mevsimler nedir farketmiyorum
Deli kuzu büyüyor kurban olmayacak bu hayat yolunda
Çünkü duaların var yanımda

Benim annem meleklerin şahı
Adı MESUDE
Başımın tacı
Fakat çok az mesut oldu sanki
Hep yoruldu, yıprandı
Ana sevgisi, sevgilerin en yücesi

Öylesine kutsalsın ki
Seni üzemem, kıyamam sultanım.

Büyüdükçe anlıyorum nelerden koruyup kolladığını
Gözlerinden bile niye sakındığını
Başımın tacı ANNEM
SEN HEP BAŞIMDA, YANIBAŞIMDA KAL

(fotoğraf canım annemin 45 sene önceki hali)

Nazlı TOLUN